

תת"ע 1085/12/19 - בועז שורק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1085-12-19 מדינת ישראל נ' בועז שורק
תיק חיצוני: 14113260393

בפני	כבוד השופט אלכס אחר
המבקש	בועז שורק
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה למחיקת כתב אישום בטענת התיישנות.

טענות הצדדים

לטענת המבקש/הנאשם, ביום 06.04.17 נרשם לחובתו דו"ח אותו "**קיבל לידי**" **במעמד ביצוע העבירה** ואולם, המבקש לא הסכים עם האמור בדו"ח והגיש בקשה לביטול. לטענת המבקש, המשטרה דחתה את בקשתו ומסרה לו כי תשלח אליו פעם נוספת הודעת תשלום קנס אך המבקש טוען שמעולם לא קיבלה.

בשל כך, פנה המבקש פעם נוספת לביטול הדו"ח, הפעם באמצעות הקליניקה לסיוע משפטי של מכללת נתניה אך גם בקשה זו נדחתה בשל הנימוקים שפורטו בדחיית הבקשה הראשונה.

המבקש טוען שלאחר מכן, ומאחר שלא קיבל את הודעת הקנס, הגיש לבית המשפט בקשה להארכת המועד להישפט (11304-02-19) ולאחר שנתקבלה תגובת המשיבה, נעתר בית המשפט לבקשתו והורה על הארכת המועד כאשר חודש לאחר מכן נשלח למבקש זימון למשפט.

בכך טוען המבקש, חל סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 מכוחו חלה התיישנות על העבירה ולבטל את כתב האישום בתיק זה.

לטענת המשיבה/המאשימה, המבקש ביצע עבירה וקיבל את הדו"ח לידי ביצועה.

המבקש ביקש לבטל את הדו"ח ביום 23.05.17 ונדחה ביום 06.09.17. אז, ביקש המבקש ביום 29.01.18 באמצעות הקליניקה במכללת נתניה, פעם נוספת לבטל את הדו"ח ונדחה מאחר ולבקשה לא צורף יפוי כוח וחלף המועד להגשת הבקשה. בשל כך, הוגשה פעם נוספת בקשה לביטול הדו"ח בצירוף יפוי כוח ביום 28.03.18 שנדחתה.

ביום 26.04.18 תוך הפניה למכתב הדחיה הראשון.

רק ביום 26.02.19 הגיש המבקש בקשה להארכת המועד להישפט, שנתקבלה על ידי בית המשפט ביום 11.03.19 ועל כן, ביום 07.04.19 נשלחה למבקש הזמנה למשפט.

לאור המתואר, טוענת המשיבה כי מרגע שקיבל המבקש לידיו את הדו"ח במועד ביצוע העבירה, הרי שאין תחולה לסעיף 225א לחסד"פ וכי הסעיף החל במקרה זה הינו סעיף 230 לחסד"פ הקובע סד זמנים ממועד הגשת הבקשה להישפט כאשר במקרה הנ"ל אין חולק כי הזמנה נשלחה בתוך סד הזמנים ולכן, על בית המשפט לדחות את טענת המבקש להתיישנות.

דין והכרעה

כאמור, בפניי בקשה למחיקת כתב אישום בגין טענת התיישנות כאשר למעשה, לא קיימת מחלוקת עובדתית בין הצדדים, אלא מחלוקת משפטית באשר לתחולת הסעיף הנכון. המבקש טוען שיש להחיל את סעיף 225א לחסד"פ ואילו המבקשת טוענת שיש להחיל את סעיף 230 לחסד"פ.

סעיף 225א לחסד"פ שכותרתו **מועדי המצאה בעבירות קנס** קובע כך:

"(א) עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

.....

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)."

ואילו סעיף 230 לחסד"פ שכותרתו **הזמנה למשפט** קובע כך:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

בענייננו, כפי שצוין, אין חולק כי המבקש קיבל לידיו את הדו"ח מיד בסמוך לביצוע העבירה. משקובע סעיף 225א שלאחר שעברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס, הרי שסעיף 225א כבר איננו

רלוונטי במקרה בו המבקש קיבל את הדו"ח במועד ביצוע העבירה. כמו כן, סעיף קטן ב' מורה כי אין תחולה לסעיף זה למי שביקש להישפט, כפי שאכן נעשה במקרה זה ביום 26.02.19.

כפי שנקבע ברע"פ 867/18 נתאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו [04.02.18]):

"ראשית, המבקש אינו בא בגדריו של סעיף 225א לחוק, שכן הומצאה לו הודעת תשלום קנס בפרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), ובכל מקרה, מעת בקשתו להישפט אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, זאת לפי סעיף קטן (ב) (ראו גם: רע"פ 2487/15 אייל אבולפיה נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבו] (06.05.2015))."

כזכור, בשלוש הזדמנויות שונות ביקש המבקש, אם באמצעותו ואם באמצעות אחר, את ביטולו של הדו"ח ולא את שפיטתו בגין הדו"ח. על כן, על פי סעיף 225א(ב) משביקש המבקש להישפט בחודש פברואר 2019, הרי שיש להתחיל את מרוץ ההתיישנות ממועד זה על פי סעיף 230 לחסד"פ כפי שטוענת המשיבה. כפי שפורט, כחודש לאחר הגשת הבקשה להארכת המועד להישפט, נשלח למבקש זימון למשפט ומשכך, אין בסיס לטענת ההתיישנות וכפועל יוצא גם לבקשה למחיקת כתב האישום.

לאור האמור, הבקשה נדחית.

הצדדים יתייצבו בפני לישיבת הקראה ביום 20.12.2020 שעה 09:00.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 2626 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.